

Sygn. akt I Ca 340/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia Katarzyna Powalska

Sędziowie: Barbara Bojakowska

J. S.

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2023 roku w Sieradzu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa R. S., M. S., M. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – (...) Zarządowi (...) w B.

o ochronę naturalnego środowiska człowieka

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 17 marca 2023 roku, sygn. akt I C 721/18

oddala apelację;

zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – (...) Zarządu (...) w B. na rzecz powodów:

R. S. i M. S. 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,

M. K. 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I Ca 340/23

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łasku z dnia 17 marca 2023 r. wydanym w sprawie I C 721/18 zasądzono solidarnie od pozwanego Skarbu Państwa – Szefa (...) Zarządu (...) w B. na rzecz powodów R. S. oraz M. S. 17.830,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 1. wyroku), zasądzono solidarnie od pozwanego na rzecz powodów 2.205,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 2. wyroku), zasądzono od pozwanego na rzecz powoda M. S. 8.915,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 3. wyroku), zasądzono od pozwanego na rzecz powoda M. S. 1.102,83 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 4. wyroku), a także zasądzono od pozwanego na rzecz powódki M. K. 26.745,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 5. wyroku), zasądzono od pozwanego na

rzecz powódki M. K. 3.146,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 6. wyroku) oraz nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łasku 4.920,72 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych związanych z opiniami biegłych poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt 7. wyroku).

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia i wnioski:

Powodowie R. S. oraz M. S. są współwłaścicielami na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej w części wynoszącej 20/60 zabudowanej nieruchomości położonej w miejscowości O., gmina Ł., składającej się z działki gruntu o numerze ewidencyjnym (...) i pow. 0,06 ha, objętej księgą wieczystą Kw nr (...). Pozostałe udziały w przedmiotowej nieruchomości tj. 20/60 części oraz 10/60 części należą do M. K. oraz M. S..

Nieruchomość strony powodowej nie posiada planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Miejskiej w Ł. nr (...) z dnia 30 czerwca 2017 r. działka nr (...) znajduje się: w strefie terenów zabudowy produkcyjnej, magazynowej i produkcyjno – usługowej, w granicach zespołu przyrodniczo – krajobrazowego (...), w strefie ochrony archeologicznej, w granicach obszaru ograniczonego użytkowania – linia równoważnego dźwięku dla pory nocy.

Zgodnie z art. 154 ustawy o gospodarce nieruchomościami – Dz. U. z 2001 r., poz. 1899, w przypadku braku planu miejscowego przeznaczenie nieruchomości ustala się na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu. W przypadku braku studium lub decyzji, uwzględnia się faktyczny sposób użytkowania nieruchomości.

Regulację szczególną stanowi uchwała nr XXIX/379/ 16 Sejmiku Województwa (...) z dnia 25 października 2016 r. w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Ł.. Jest to kolejny akt o podobnym charakterze. Poprzednim była uchwała nr LI/ 1469/ 10 Sejmiku Województwa (...) z dnia 9 lutego 2010 r., uchylona przez obecnie wprowadzoną w życie. Obszar ustanowiony na podstawie poprzedniej uchwały nie obejmował jednak przedmiotowej nieruchomości.

Określony w obowiązującej uchwale nr XXIX/379/16 obszar ograniczonego użytkowania został podzielony na 2 podobszary oznaczone symbolami A i B:

- podobszar A, którego granicę wewnętrzną wyznacza granica terenu lotniska, zewnętrzną natomiast wyznaczają izolacje równoważnego poziomu dźwięku L A. (...) = 60 dB oraz L A. (...) = 50 Db,
- podobszar B, którego granicę wewnętrzną wyznacza izolacja równoważnego poziomu dźwięku A, zewnętrzną granicę podobszaru B izolacja równoważnego poziomu dźwięku L A. (...) = 55 dB oraz L A. (...) = 45 dB.

Działka strony powodowej znajduje się w podobszarze A.

Na nieruchomości strony powodowej dochodzi do przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu lotniczego w środowisku w porze nocy. Przed utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska wojskowego Ł. budynek był dostatecznie wyciszony zgodnie z normami prawa budowlanego. W celu zapewnienia odpowiedniego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym strony powodowej przy uwzględnieniu wymogów wygłuszania.

W celu skompensowania braku możliwości otwierania okien podczas występowania hałasu lotniczego, wynikającego z utworzenia (...), należy zwiększyć izolacyjność akustyczną łącznie w czterech pokojach poprzez: wymianę łącznie trzech okien zespolonych na typowe okna jednoramowe z szybą zespoloną, wymianę jednego okna zespolonego na okno jednoramowe z szybą zespoloną o zwiększonej izolacyjności akustycznej. W celu skompensowania braku możliwości otwierania okien podczas występowania hałasu lotniczego, wynikającego z utworzenia (...), należy zainstalować łącznie sześć wentylatorów sufitowych.

Utrata wartości rynkowej nieruchomości strony powodowej w wyniku wejścia w życie uchwały Sejmiku Wojewódzkiego Nr XXIX/379/16 z dnia 25 października 2016 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego

użytkowania lotniska wojskowego Ł. (według stanu na dzień 07 grudnia 2016 r.) i cen na dzień 21 listopada 2022 r. wynosi 26.090 zł.

Łączny koszt prac związanych z zapewnieniem odpowiedniego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym strony powodowej to kwota 27.400,62 zł.

Pełnomocnik strony powodowej wystosował do pozwanego pisemne wezwanie do zapłaty kwoty 110.000,00 zł w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Pismem z 24 kwietnia 2018 r. pozwany odmówił uznania zgłoszonych roszczeń.

Sąd Rejonowy opierając swoje rozstrzygnięcie na podstawie art. 129 ust. 2 i art. 136 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska przyjął, że stronie powodowej przysługuje od pozwanego odszkodowanie w zakresie spadku wartości nieruchomości w wysokości 26.090,00 zł oraz tytułem zwrotu kosztów rewitalizacji akustycznej – 27.400,62 zł.

W zakresie odsetek Sąd Rejonowy wskazał, że należne są one od dnia 24 kwietnia 2018 roku. W ocenie Sądu Rejonowego można by co prawda rozważyć ewentualne przyznanie odsetek od chwili wyrokowania, gdyby pomiędzy wezwaniem do zapłaty a wezwaniem orzeczenia doszło do znaczącej zmiany wartości nieruchomości, co nie wynika z opinii biegłego. Nie było – zdaniem Sądu I instancji – przeszkód, by pozwany już w momencie wezwania wypłacił niesporną jego zdaniem część odszkodowania, ewentualnie wypłacił je z zastrzeżeniem zwrotu. Przyznanie odsetek od daty wyrokowania byłoby chyba nieuprawnionym premiovaniem pozwanego, który nie uznał zasadnego roszczenia.

Apelację od tego orzeczenia wywiódł pełnomocnik pozwanego, zaskarżając je w części tj. w punktach 1, 3, 5 wyroku, a w szczególności:

- w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powodów R. S. i M. S. odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 17.830,21 zł od dnia 24 kwietnia 2018 r., do dnia zapłaty zamiast od dnia wyrokowania, zarzucając naruszenie przepisów, a mianowicie art. 481 § 1 w zw. z art. 363 § 2 k.c. oraz art. 455 k.c. w zw. z art. 129 ust. 2 oraz 126 ust. 3 w zw. z art. 129 ust. 2 Prawa ochrony środowiska,

- w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda M. S. odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 8.915,10 zł od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty zamiast od dnia wyrokowania zarzucając naruszenie przepisów, a mianowicie art. 481 § 1 w zw. z art. 363 § 2 k.c. oraz art. 455 k.c. w zw. z art. 129 ust. 2 oraz art. 126 ust. 3 w zw. z art. 129 ust. 2 Prawa ochrony środowiska,

- w zakresie zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki M. K. odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 26.745,31 zł od dnia 24 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty zamiast od dnia wyrokowania zarzucając naruszenie przepisów, a mianowicie art. 481 § 1 w zw. z art. 363 § 2 k.c. oraz art. 455 k.c. w zw. z art. 129 ust. 2 oraz 126 ust. 3 w zw. z art. 129 ust. 2 Prawa ochrony środowiska.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, skarżący wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie co o istoty sprawy, poprzez ustalenie, iż stronie powodowej przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie od orzeczonej kwoty, które powinny być liczone od dnia wyrokowania;

zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych prawem.

W odpowiedzi na apelację, pełnomocnik strony powodowej wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w II instancji, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty dotyczące początkowej daty naliczania odsetek od zasądzonej kwoty nie są zasadne w jakimkolwiek stopniu. Sąd Okręgowy podziela ocenę prawną wyrażoną przez Sąd I instancji, zgodnie z którą to odsetki od zasądzonego świadczenia należą się stronie powodowej od daty wezwania pozwanego do spełnienia świadczenia, a ściślej rzecz ujmując: od daty odmowy (zredagowania pisma) przez pozwanego spełnienia świadczenia żądanego przez stronę powodową w zakreślonym w wezwaniu terminie.

Zgodnie z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Trudno przyjąć, ażeby konkretyzacja dochodzonego roszczenia miała nastroić wątpliwości stronie pozwanej, albowiem pismem przedsądowym pozwany wyraźnie odmówił stronie powodowej uznania zgłoszonych roszczeń, informując wręcz o możliwości jego dochodzenia na drodze sądowej. Samo zaś pismo wzywające pozwanego do spełnienia świadczenia konkretyzowało w sposób wyczerpujący nie tylko roszczenie, ale i nieruchomości, których wartość spadła na skutek wprowadzenia (...). Znaczna część elementów pisma wzywającego do zapłaty znalazła zresztą swoje odzwierciedlenie w treści złożonego w Sądzie pozwu. Nie można z kolei czynić stronie powodowej zarzutu, że żądana kwota odszkodowania została jedynie poglądowo oszacowana. Strona nie posiada bowiem wiadomości specjalnych, które posiada biegły sądowy, i jedynie orientacyjnie jest w stanie w tego typu sprawach określić wysokość należnego jej odszkodowania. Nawet, jeśli okazało się że pierwotnie żądana kwota była znacznie przeszacowana względem wyliczeń dokonanych przez biegłego, to nie zmienia faktu, że strona powodowa mogła mieć uzasadnione przekonanie o wyższej kwocie należnego jej odszkodowania. Powyższe sprawia, że zarzut pozwanego dotyczący odsetek należy potraktować jako jedynie polemiczny.

Z przytoczonych względów apelacja podlegała oddaleniu w całości na mocy art. 385 k.p.c. o czym orzeczono jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego, należnych od pozwanego na rzecz strony powodowej Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 2. wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, który pozwany przegrał w instancji odwoławczej w całości. Sąd zasądził więc od pozwanego na rzecz strony powodowej po 900,00 zł z tytułu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym dla każdego z powodów (łącznie 1.800,00 zł). Wysokość kosztów profesjonalnego zastępstwa prawnego po stronie powodowej Sąd ustalił w oparciu o § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie.